

Tuần Báo Vô Vi

12 tháng 2 năm 2017

Số 329

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là Một Câu Chuyện
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Chùng nào mới có thái bình ?
2. Người tu thiền mượn tiền bạn đạo cờ bạc và không trả có tội không ?
3. Tình Trời ban chiếu hợp thời là sao ?
4. Người tu mà còn mượn có hại người tương lai phần hồn sẽ ra sao ?
5. Ốc người hay nghi kỵ và đặt điều có ích lợi gì không ?
6. Tham gia thuần túy tu hành có hữu ích gì không ?
7. Thị phi có lợi gì cho tâm thân hay không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Amphion les Bains, 27/04/99 4 : 00 AM 1) Hỏi: <i>Chứng nào mới có thái bình ?</i> Đáp: Thừa chứng nào tâm thanh tịnh mới có thái bình, chỉ có tu sửa thì mới đạt. Kệ : Thái bình nguyên lý do tâm Thanh tịnh gốc nguồn rất diệu thâm Trí ý thông minh tự tâm chuyển Cảm thông nguyên lý chẳng sai lầm.	Amphion les Bains, 28/04/99 5 : 36 AM 2) Hỏi: <i>Người tu thiền mượn tiền bạn đạo cờ bạc và không trả có tội không ?</i> Đáp: Thừa người tu thiền thiếu bạn đạo một xu cũng khó tu và khó tiến, dung lượng từ bi sẽ biến mất. Kệ : Nợ là nghiệp chướng rất khó tu Tạo cảnh u mê lại tạo mù Khó tiến khó tu càng đầy động Không còn uy tín lại càng ngu.
Montréal, 29/04/99 8 : 05 AM 3) Hỏi: <i>Tình Trời ban chiếu hợp thời là sao ?</i> Đáp: Thừa Trời ban chiếu khi có mặt thời tiết đổi tốt. Kệ : Hồn nhiên sống động nhận tình Trời Không nắng không mưa cảnh lại yên Đâu đó cũng đều xinh tốt đẹp Bình tâm thanh tịnh hưởng không lời.	Montréal, 30/4/99 5 : 05 AM 4) Hỏi: <i>Người tu mà còn mượn có hại người tương lai phần hồn sẽ ra sao ?</i> Đáp: Thừa người tu mà còn vạch lá tìm sâu hại người là người vẫn còn ác và tham dâm, tội không bao giờ rửa sạch, tâm ác thì lượng từ bi không bao giờ mở rộng được. Kệ : Ác ôn động loạn khó tu tịnh Mê chấp đủ điều khó được minh Gốc gác không truy truy chuyện khác Âm thâm núp bóng tạo hành trình.
Montréal, 01/05/99 5) Hỏi: <i>Óc người hay nghi kỵ và đặt điều có ích lợi gì không ?</i> Đáp: Thừa óc người hay đặt điều không có ích lợi cho tâm lẫn thân, vì muốn tranh giành và gánh khổ chẳng có ích lợi gì cho tâm lẫn thân, tánh chất hạ cấp mà tưởng làm chính mình là cao thượng, ôm chấp suốt kiếp bắt buộc sẽ mang bệnh nan y mà ra đi ở tương lai. Kệ : Tâm thân bất ổn tự gây phiền Nói xấu thị phi tánh khổ yên Vọng động trong lòng không dứt khoát Tiêu hao thần lực chẳng giờ yên.	Montréal, 02/05/99 5 : 47 AM 6) Hỏi: <i>Tham gia thuần túy tu hành có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thừa tham gia tu hành thì rất vui và hữu ích. Ngược lại tham gia bày biểu và phá quấy, thì thần kinh khối óc sẽ không quân bình và sẽ lệch lạc theo đường lối đấu tranh bất chánh, hại chính mình và hại người, đại cuộc không thành, sẽ mất đi tâm đạo. Kệ : Gieo gương phá hoại trí không thành Lệch lạc đường tu tạo cạnh tranh Ý động gây phiền cho các giới Từ bi không có việc không thành.
Montréal, 03/05/99 2 : 45 AM 7) Hỏi: <i>Thị phi có lợi gì cho tâm thân hay không ?</i> Đáp: Thừa thị phi không có lợi cho tâm lẫn thân, chỉ sanh ra một tập quán xấu và thần kinh bất ổn. Kệ : Thị phi chèn ép trí và tâm Khuếch đại mưu mô lại khổ thâm Lo lắng nhiều điều không dính dấp Khổ còn tạo khổ khó giải tâm.	

MẪU ÁI 44

*Tâm con sái quấy hằng ngày
Mẹ mong con tự đổi thay sớm chiều
Vượt qua thể phẩm nhơn điều
Tiêu diêu thắng cảnh thoát siêu thế tình.*

Tự lọc được sự sái quấy thì tâm hồn sẽ được nhẹ nhàng và thơ thới, thoát ngôn thanh lịch và sáng suốt, không tranh đấu trong thế tình mờ ám mà chỉ góp phần xây dựng.

*Điển thông tiến bộ chẳng ngừng
Trí tâm cởi mở mỗi từng khác nhau
Càng tu càng nhẹ bộ đầu
Cảm thông Trời đất trước sau dung hòa.*

Sự mến cảm của thực trạng là do sự thông cảm đã tạo thành, hiểu nhau mới giúp đỡ và dìu dắt lẫn nhau.

*Thế gian nan sự đối đầu
Bình tâm tự tiến nhiệm mầu khai thông
Tuy rằng luật định hóa công
Tâm con cũng phải mở vòng thoát thân.*

Mọi việc đều có sự an bài của định luật, nhưng ta phải cương quyết tự vượt qua mọi trở lực, hầu tiến đến tự giác và đem lại sự thanh bình cho nội tâm.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 19/9/1971)

THANH ĐIỂN THIÊN CA

Bài “Kính Thiên Vô Vi” này (trong karaoke *Chèo Thuyền Qua Sông*) là bài hát cuối của thiên ca Duyên Lành năm 2000 tại một hí viện sang trọng ở Philadelphia. Căn nhà Las Vegas của Đức Thầy vừa bán xong mấy tháng trước, nhưng Đức Thầy không thấy tiền đâu, chắc là vì đóng góp vào sự hoành tráng của thiên ca này: nhạc sĩ Hoàng thi Thơ và các ca nhạc sĩ nổi danh khác. Bạn đạo còn được phát CD nhạc miễn phí.

Các ca nhạc sĩ đều rất vui, bạn đạo thưởng thức tận hứng càng vui hơn. Ít ai để ý đến gương mặt đầy mồ hôi của Đức Thầy khi lên sân khấu cùng với nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ!

1. Có lần tại Las Vegas, hai cô đi theo Đức Thầy bận việc riêng nên nhờ tôi ngồi canh Đức Thầy, mỗi khi Đức Thầy đứng dậy đi đâu thì phải đi theo, sợ Đức Thầy vấp té. Khi Đức Thầy đến quầy đổi tiền, mặt đầy mồ hôi (các casino ở Las Vegas đều có điều hòa không khí rất tốt), dạy tôi:

- Trời Phật bảo vệ người tu chứ không phải người tu bảo vệ Trời Phật!

Tôi thấy an tâm, không sợ Đức Thầy vấp té hay bị ai giật tiền nữa!

2. Bạn đạo đều đồng ý là xem thiên ca Vô Vi rất thanh nhẹ. MC Anh Dũng thường nhắc bạn đạo đừng nhắm mắt lấy diễn khi ngồi trong rạp hát, ca sĩ trên sân khấu sẽ nhắm mắt theo!

3. Lần đầu tiên tôi thấy Đức Thầy mệt mỗi khi ban thanh diễn cho bạn đạo là tại đại hội Montreal năm

1983, ra sân khấu mà ngồi gục đầu ngủ quên khi bạn đạo cầm micro nói chuyện. Mà phải có anh bạn từ Bắc Cali nhắc, tôi mới để ý: suốt 3 ngày đêm Đức Thầy không hề ngủ.

Đem thanh diễn từ Trung Thiên xuống cho chúng sinh thời mạt pháp không phải là một việc nhẹ nhàng. Trong ký ức của tôi, mẹ tôi rất ít khi có một nụ cười trọn vẹn, không lo lắng cho đứa con này thì cũng lo cho một đứa khác. Lúc mới tu, tôi thích nhất là hai bài kệ 16 chữ của Kim Thân và Đức Thầy:

*Tiến vào cõi khổ
Đạp đổ Niết Bàn
Giết thẳng Phật Tán
Rõ mặt Ngọc Hoàng.*

và

*Sống trong cõi khổ
Tánh trần nát tan
Vô danh Phật Tán
Tâm vẫn sống an.*

Bây giờ thì bạn đạo Vô Vi cũng hiểu được “Tánh Trần Nát Tan” là như thế nào. Bề Trên thì nói là bạn đạo Vô Vi bất nhân bất nghĩa (Hậu Đại Hội kỳ 3). Ngày nào chúng ta còn vô minh thì vẫn đối xử độc ác với nhau.

*Khương bửu Võ
Los Angeles, ngày 1/2/2017*

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

XUẤT NGOẠI

Độ rày, bà con đăng ký xuất ngoại khá nhiều, đủ mọi thành phần. Diện con lai, diện bảo lãnh đoàn tụ gia đình, diện nhân viên cơ quan ngoại quốc của chế độ cũ v.v... Ngoài ra, diện đi ‘chui’ cũng khá nhiều và vẫn còn tiếp diễn trong âm thầm, kín đáo ở các vùng ven biển, ven rừng xa xôi hẻo lánh của quê nhà.

Mọi người đang thi đua chạy trốn những cảnh khó khăn từ vật chất đến tinh thần. Những cảnh khổ thật cũng có, những sự khổ do tưởng tượng, do ảo giác ám ảnh cũng có. Người ta đang cố gắng tránh né một thực trạng mà họ cho là địa ngục trần gian, và đi tìm cầu một cảnh khác, một Thiên Đàng tại thế với đầy đủ những tiện nghi về vật chất và tự do thoải mái về tinh thần. Tất cả đã và đang chạy theo ngoại cảnh và bị nó chi phối, khảo hành đến bơ phờ cả thân lẫn tâm. Không biết những người đã ra được nước ngoài có tìm thấy được hạnh phúc mà họ cần tìm hay chưa? Và nó có bù đắp đủ những đớn đau và mất mát mà họ đã chịu hy sinh trên mảnh đất quê hương và trên bước đường trình nguy hiểm vừa qua không? Hay là tất cả vẫn tiếp tục khổ sâu, hờn tủi hơn nữa, và không khéo lại mang thêm một nỗi buồn vì xa quê cha đất tổ thân yêu! Và tệ hại hơn nữa, họ lại có thể bị tủi nhục vì sự kỳ thị, rẻ khinh của những người khác chủng tộc giàu có và kiêu hãnh!?

Riêng đối với tôi, khổ đau hay hạnh phúc là do chính ở tâm mình, ngoại cảnh chỉ là một phần rất nhỏ, phụ thuộc tùy duyên mà thôi. Nếu xét cho tận cùng nguồn gốc, thì cái nhân duyên từ ngoại cảnh, ảnh hưởng đến nỗi buồn và niềm vui của ta cũng phát xuất từ nội tâm của chính ta mà ra đấy thôi! Rốt cuộc, tất cả đều phát nguồn từ cái Tâm; mọi sự đều vốn do tâm sinh, thế nên cũng phải dùng tâm để diệt. Mà muốn thế thì trước tiên phải sửa chữa, chuyển hóa nó. Phải chuyển tâm! Khổ do bởi Tâm

Ác sinh ra, và vui do từ Tâm Thiện tạo thành! Vậy thì muốn có sung sướng, có hạnh phúc ắt phải lo xây dựng điều thiện và lánh xa điều độc ác; chứ đâu phải cứ tạo gây điều ác, rồi chối bỏ, chạy trốn nó mà thoát được khổ. Cha Trời đã dạy : Nhân Quả như bóng tùy hình, và Thiên võng khô khô sơ nhi bất lậu!

Con người do bởi vô minh nên mãi quay cuồng trong cảnh khổ, càng cố thoát khổ lại càng vô tình tạo gây thêm những ưu phiền, khổ não, để sau cùng sa vào cảnh tối tăm đọa lạc, tự hành hạ mình và đánh mất tâm linh. Chung quy cũng do mê với tình mà chịu khổ đau hay được hạnh phúc.

Khi đã thức tâm, hiểu được tận tường chân lý rồi thì ở đâu lại chẳng sung sướng. An vui tự tại thì sống ở đâu mà chẳng hạnh phúc. Và hơn nữa, ở chốn trần gian này, ở đâu mà chẳng có khổ đau, ở đâu mà chẳng có nỗi phiền, dù ở VN hay Nga, Tàu, Anh, Mỹ... thì cũng vẫn là trong cõi ta bà, vô thường hư nguy tạm bợ mà thôi, có chi được mãi trường tồn, vĩnh cửu đâu?!

Ở cõi đời vật chất giả tạm này không thể thoát khỏi định luật sanh, lão, bệnh, tử, nó là nguồn gốc của muôn sự khổ.

* * *

Riêng tôi, cũng đang đăng ký xuất ngoại hằng đêm đầy các bạn à! Đăng ký rất ráo và cũng đang chờ lệnh gọi xuất ngoại, tính đến nay cũng đã mấy chục năm rồi đấy! Song vẫn chưa được gọi đến, tuy nhiên tôi vẫn kiên trì cố gắng đợi chờ.

Việc đăng ký xuất ngoại của tôi rất đơn giản về mặt hành chánh, thủ tục giấy tờ hầu như không có chi cả; nhưng xét ra nó lại cũng gay go và khó khăn vô cùng, cũng tốn hao nhiều công lao chẳng kém người ta chút nào. Các bạn có biết tôi đăng ký

đi đâu không? Tôi đăng ký đi xa hơn xứ Tây, xứ Mỹ nữa. Tôi xin xuất cảnh đi về Thiên Quốc đây các bạn à! Về nơi quê xưa chốn cũ, về cội nguồn xa xưa yêu dấu, nơi mà từ đó tôi – cũng như tất cả các bạn – đã từ biệt ra đi để học hỏi và tiến hóa từ bao đời kiếp.

Xuất ngoại của tôi là Hồn rời khỏi bản thể, là Hồn xuất ra khỏi xác. Hằng đêm tôi tự nguyện đăng ký : “Con xin xuất hồn lên đánh lễ Phật”. Và thủ tục, hồ sơ là : Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định!

Hồn phải lìa thể xác, phải thoát khỏi hấp lực của hồng trần, phải làm chủ và chế ngự được sự ảnh hưởng của Ngũ Hành, thì chúng ta mới có hy vọng

thoát khổ, giải nghiệp. Phải thoát cảnh ta bà để về Cực Lạc Quốc và phải đi tới Thiên Quốc Vô Tận để tái hiệp nhất cùng Đấng Từ Phụ của chúng ta. Đây mới thực sự là giải trừ được nỗi khổ và tìm được niềm hạnh phúc an lạc thực sự cho đời mình.

Ước mong sao những ai muốn chạy trốn khổ đau, đang muốn tìm phương Xuất Ngoại, hãy theo cách thức đăng ký và thủ tục Xuất Cảnh mà tôi đã và đang áp dụng, hầu có cơ hội thoát ra khỏi cảnh khổ đau và thực sự đạt được Nguồn An Lạc Đời Đời.

Phú Nhuận, 27/04/1992

Mai Văn Chấn.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

SJ, ngày 17/10/98

Kính Đức Thầy Tám,

Con tên là L T B hầu thăm sức khỏe Thầy mạnh giỏi. Kính Thầy khóa huấn luyện tại Los Angeles kỳ này con đi không được vì lý do 2 chân con bị sưng do bệnh tiểu đường nó hoành hành, rồi nó làm qua thận bị suy giảm, mắt bị mờ, sang qua bộ tiêu hóa cũng bị suy luôn. Nên con ngồi lâu không được, và sưng, nó làm mệt từng hồi. Còn sự ăn uống có giới hạn, không ăn dầu mỡ, bún, bánh... ăn nó chậm tiêu và làm mệt, và càng mệt càng sưng lên, đi tiểu không thông. Bác sĩ nói là bệnh tiểu đường nó biến chứng ra vậy, phải chịu. Việc chết sống do Trời quyết định, bác sĩ cũng vô phương. Con nói việc chết sống do lệnh Thượng Đế, cho nên con ráng hành pháp, con không bỏ đêm nào, cứ công phu đều đặn. Tuy nhiên bây giờ ngồi thiền đúng hai tiếng thì khá mệt, vì người yếu, mất 80% chất bổ qua tiểu đường.

Kính Thầy, con quá thương Thầy, không biết con chết đi con có gặp Đức Thầy ..., nếu được cho con xin 2 việc : một là lúc con đi, xin cho con chết ngồi lúc tham thiền 12 giờ đêm, hai là khi hồn con lìa xác, con xin Thầy cho con về sở tu thiện, để con tu tiếp, vì con chưa được giải thoát. Khi con chết mà thấy được Thầy là điều cao quý, không gì so sánh được trên kiếp con người.

Kính Thầy, hôm ở Úc Châu khóa thiền Ca, lúc đó con bệnh quá, tưởng chết. Con nhờ cô H. fax qua cho Thầy hay. Cách 2 đêm thì thấy Thầy từ Úc Châu qua Mỹ thăm con bằng điện quang, từ 2 giờ sáng đến 5 giờ sáng, thấy Thầy trò chuyện tâm tình và mách xoa cho con. Sáng mới hay là chiêm bao. Ngày đó con thơ thẩn nhớ Thầy khóc mãi, khóc sưng mắt. Vợ con hỏi sao mắt ông đỏ vậy, con nói dấu là mắt muốn nhắm.

Bệnh nặng chân sưng, nhưng con vẫn đóng tiền đi dự đại hội Hùng Vĩ Giao Liên ở tàu Alaska, con

cứ đi, không đi là bỏ, chứ không do dự. Hai đêm trước đại hội thì thấy Thầy đến thăm con bằng điện và nói con nên đi đại hội. Sáng ngày con mới hay và người con phấn khởi, quên cả đau yếu, lo đi mạnh dạn. Ở nhà vợ con lắc đầu, sợ con chết dọc đường, nhưng con không để ý đến, vì bên cạnh có Thầy, con vững tâm.

Sau đạo hội, về nhà thì nó mệt và sưng đến 3 tuần lễ sau mới bớt. Hiện nay con uống thuốc sưng và thuốc bắc bổ thận. Con ráng ăn lạt và con ăn tối cho nó sộp, nên không đi khóa học tại Los. Xin Thầy tha tội cho con, tâm con có thừa mà lực của con không còn nữa. Con ráng năm tới con đi đại hội 1999 ở Canada.

Tôi đây con xin tạm ngưng, cúi lạy tạ ơn, công ơn Thầy tái tạo cho con kiếp này và kiếp tới.

Con,

LTB

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 10/11/98

TB,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 17/10/98 được biết con đã xây dựng được niềm tin, đã đem được thể xác đi bất cứ nơi nào mà con đã quy định, bất chấp sự bệnh hoạn hành hạ thể xác. Vậy con đã nắm vững chiều hướng giải thoát của phần hồn, chứng minh là hồn làm chủ. Sự quyết định đều có hiệu lực, vậy con nên dần thân trong lãnh vực sáng suốt thanh tịnh mà tu.

Tâm linh lúc nào cũng xây dựng trong chu trình tiến hóa. Đời là tạm, trí vững tâm an. Sống có ngày, chết có giờ, tùy duyên thực hành mà tiến hóa. Việc đến đâu sẽ khai triển đến đó, có lo sẽ tạo thêm khổ mà thôi. Xác già, tu thực hành PLVVKHHBPP thì không tuổi tác và già nua. Chỉ có tu là sẽ tiến, không tu thì sẽ lùi và động loạn. Nguyên khí của Trời Đất chỉ có khôi phục nguyên năng sẵn có của Đấng Toàn Năng đã ban. Nhìn được, nói được,

nghe được đều do Đấng Toàn Năng ân ban thanh nhẹ hình thành, sống trong tự động và an vui. Người tu cần hành pháp khứ trước lưu thanh, hình thành sự thanh nhẹ sẵn sàng, chứa đựng sự thanh cao bất diệt của Đấng Toàn Năng đã hằng hữu cứu độ từ giờ phút khắc. Tu hướng thượng, đường hướng giải thoát rõ ràng.

Bệnh tình của con nên nhờ chị Xuân An, hay hỏi anh chị Mùi tại San Jose số điện thoại của ông thầy tàu trên 80 tuổi tại WA, nghe nói chuyên trị bệnh nan y, các bệnh mà bác sĩ chê, ông đã cứu được vài trường hợp. Người Mỹ đã nhờ ông chữa

khỏi bệnh, đã tặng ông một căn nhà để tiếp khách ở xa đến. Ông này chuyên trị bằng thuốc bắc. Nếu con có thì giờ nên liên lạc với ông bằng điện thoại trước. Nếu có dịp con nên đến đó một lần xem kết quả ra sao. Nếu tốt sẽ giúp được nhiều người ở tương lai. Con có duyên lành tu tốt sẽ gặp thầy thuốc tốt cứu chữa vài ba thang sẽ thoát nạn. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Amphion, ngày 15 tháng 6 năm 1988
THĂNG HOA

Trật tự quy nguyên chuyển tiến hòa
Thanh tâm tự đạt triền miên hóa
Pháp thân thanh tịnh quy giềng mối
Cảm thức trần gian dạy thật thà.

Thật thà hội nhập Đại La
Cảm thông Trời Phật tâm hòa hư không
Chẳng còn loạn động ngóng trông
Tình thương đạo đức khai vòng nở hoa
Từ đời qua đạo phân ra
Đường đi rõ rệt vượt qua tình đời
Vạn linh cảm nhận Cha Trời
Đời đời ân độ tạo nơi an toàn
Tình người khai mở nhiều màn
Quy nguyên thanh tịnh, bạc bàn nội tâm
Tự tu chẳng phải đường lầm
Khai đường vạch lối, giữ tâm thanh hòa
Trí khai tịnh độ thăng hoa
Học xong bài học chan hòa tình thương
Tinh thần cao đẹp gieo gương
Dù người tiến hóa, yêu thương muôn loài
Chẳng còn lý luận tranh đời
Quy hồi chơn thức, trong ngoài đạt thông
Luận đi xét lại hóa công
Từ bi ân độ gieo trồng phước duyên
Đạo đời khai mở hai miền
Thăng hoa khai triển đẹp duyên đạo đời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Quán thế Âm Bồ Tát

Giảng

TỰA

Trâu cày ruộng, chó giữ nhà, gà báo thức, dê vắt sữa, vịt làm thịt đó là kiếp súc sinh. Lười canh tác, không giữ nhà, không tin cần, không hiểu dễ, không nhân từ, những tội lỗi trên hiện nhiều vô kể ở cõi đời này, vì loài người đã từ lâu sống vô đạo. Trong hàng chúng sinh, chỉ loài người là khó độ hơn cả, nên dễ bị đọa lạc đầu thai làm kiếp súc sinh, khiến lòng ta thương xót vô cùng. Minh mọc lòng, đầu lú sừng bị loài người sát hại không biết bao nhiêu mà kể, phạm những ai có huyết tính đều động lòng trắc ẩn, phát tâm từ bi, đề xướng ăn chay, giới sát phóng sinh. Tinh thần nhân ái cứu khổ cứu nạn đó đã động lòng trời đất, cảm hồn muôn loài.

Nay Thánh Đức Đường thuộc Đài Trung phụng mệnh Đạo Tri lập đèn phát huy đạo giáo, ta đặc biệt ban thuyền từ phổ độ, cùng trao truyền thánh tông tâm pháp. Vạn linh sẽ được nhuần gội hào quang, hấp thụ lộc trời vô lượng qua việc Tế Phật hướng dẫn thánh bút Dương Sinh phỏng vấn các loài cầm thú, viết thành cuốn sách “Súc Đạo Luân Hồi Ký” tức “Luân Hồi Du Ký”. Trải suốt một năm gian lao khổ cực bốn ba, vì lí tưởng nâng cao đạo lí, mở rộng từ tâm, thân và người đều nhất mực hi sinh dâng hiến không quản công lao, nhờ vậy cuối cùng bộ sách đã được hoàn thành tốt đẹp. Nội dung của sách ghi chép đầy đủ những bằng chứng tội lỗi do chính loài cầm thú tự thuật, tin rằng sau khi đọc xong, người đời chắc chắn sẽ mũi lòng. Làm thiện

làm ác được tự do lựa chọn theo ý mỗi người; làm người hay làm thú, hoàn toàn tùy thuộc nơi tâm. Loài cầm thú may mắn gặp được kì phổ độ hưởng phước huệ vô biên, có được cơ hội bày tỏ nỗi khổ đau thật là khó khăn, đủ chứng tỏ muôn loài vạn vật vốn sẵn có tính Phật bình đẳng, chỉ vì bị chìm đắm trong cảnh mê lầm mà thôi.

Nay vì sự sống muôn loài mong người đời buông dao đồ tể, vứt bỏ lòng lang dạ thú tham lam, để đổi lấy tâm Phật thanh tịnh, từ nay thoát li hành vi cầm thú, đem lòng từ ái đối đãi với người, xử sự ngay thẳng, miệng lưỡi bụng dạ không tham, diệt sạch tâm giết chóc ắt nhân gian hòa thuận yên vui, sinh linh tiêu dao, hết còn phân tranh, thế giới ta bà biến thành nước Phật hoa sen. Có như vậy người mới được hưởng thanh tịnh, vật mới được an nhiên, tạo thành một vườn lạc thú vô biên tại cõi trần hoàn.

Sách Du Ký viết xong, Tam Tào khen thưởng cùng sốt sắng trình tâu; sáu ngả luân hồi hoan hỉ hăng say truyền tụng, vô lượng sinh linh có ngày hết khổ, tạo được kì công, lập được đức lớn khôn kể xiết, đại nguyện cứu độ sinh linh của ta cũng tạm thấy có kết quả, mong chúng sinh dưới gầm trời phát tâm in tặng cùng truyền tay nhau đọc để phổ hóa đạo mầu thì công đức cứu giúp chúng sinh thật là vô lượng. Nhân khi sách lên khuôn, xin trân trọng có đôi lời tán dương công đức.

Quán thế Âm Bồ Tát

Bài tựa giảng cơ bút tại Thánh Đức Đường Đài Trung.

(còn tiếp)

